

en stor Mængde Jernbanemateriel nede i Tyskland. Ganske vist ved jeg, at det er til meget lave Priser, at man nu faar dette Jernbanemateriel. Jeg ved, at i Øjeblikket bliver f. Eks. Københavns Kommune oversvømmet med Tilbud nede fra Tyskland, hvor Fabrikkerne ere villige til at levere Arbejdet for ligefremme Spotpriser, for Priser, hvorved de ikke kunne tjene det aller mindste, men det er dog et Spørgsmaal, om Kommune og Stat skulle være med til at støtte en saadan Smudskonkurrence, naar man kun kan opnaa disse lave Tilbud ved at forbigaa vor egen hjemlige Industri og alle de mange, der for Tiden gaa arbejdsløse.

Dernæst vil jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om de store Beløb, som ydes til de kgl. Kommissarier. Den ærede Ordfører har jo oplyst, at hertil anvendes et Beløb af 42,765 Kr. Det er Penge, som komme nogle ganske faa Embedsmænd til gode, og det forekommer mig at være et ligefrem uanstændigt Forhold, der finder Sted her. Der er f. Eks. en afskediget Minister, der rimeligvis har sin gode Minister-Pension af 6,000 Kr., og som ved Siden deraf faar en saadan Række af Embeder og Bestillinger, at hans Indtægter ved disse naa op til 15—16,000 Kr. Han faar det ene Kommissariat tildeelt efter det andet. Han begyndte allerede i 1873 at samle paa disse Kommissariater, og det er lykkedes ham nu at samle en hel Række. Kan han fortsætte, som han har begyndt, vil han rimeligvis faa Snesen fyldt, inden han dør. Jeg synes, det er uanstændigt, at en enkelt Mand virkelig skal kunne tilrive sig en saadan Mængde Statsbestillinger eller honorarlønnede Poster, jeg synes, Regeringen burde skride ind. Det var ikke for meget, om disse Bestillinger bleve tagne fra disse Folk. Der er ingen Mening i, at de skulle dynges saadan op paa enkelte Hænder. Tilmeldt ere nogle af dem meget gamle, pensionerede Folk, som bo i København, saa at Folk, der ude fra Provinserne, hvor vedkommende Baner ligge, ville henvende sig til disse Kommissarier, maa gøre en Rejse til København. Jeg synes, det var naturligt, om man ved Anlæggelsen af en ny Bane valgte til Kommissarius en Mand fra Egnen, der var kendt med Forholdene. Nu ved jeg godt, at det er ikke det nuværende Ministeriums Skyld, det er en af de gamle Synder, der er arvet fra Højres Tid. Det er Højres gode, gamle Mænd, som have hørt til Højres faste Stok,

der have faaet alle disse Bestillinger og Embeder, men jeg synes, det er Øllebrødsbarmhjertighed ikke at fratage dem dem. Jeg synes, her er et Forhold, hvor Regeringen burde gribe ind med kraftig Haand og se at faa Forholdene forandrede. Det er ikke første Gang, Sagen er dragen frem i Rigsdagen. Jeg tillod mig for 4—5 Aar siden at drage den frem. Det var under Højres Regimente. Da nyttede det ikke. Jeg haaber, det skal nytte bedre nu, saa at dette Forhold kan blive forandret.

Min Partifælle fra Aarhus (Harald Jensen) og jeg have stillet et Ændringsforslag om at nægte en Bevilling til Sorgenfri Slot paa 1,956 Kr. Det er forskellige Bygningsudgifter, som skulle afholdes derude. Men det forekommer mig, at da Staten har kostet saa overordentlig mange Penge paa dette Slot, er der ingen Grund til at fortsætte, og vi foreslaa derfor at nægte dette Beløb.

Vi have stillet et lille Ændringsforslag vedrørende nogle Daglønsforhøjelser ved Frederiksborgs Slotshave. Forholdet er det, at Staten har givet en Dagløn af 2 Kr. til Mænd og 1 Kr. til Kvinder. Nu foreslaar Ministeren, at Mændenes Dagløn skal forhøjes til 2,50 Kr. og Kvindernes til 1,50 Kr. Det er naturligvis paaskønnesselsværdigt, at Ministeriet foreslaar denne Forhøjelse af 50 Øre, men hvorfor ikke gaa til at yde den samme Dagløn, som private maa betale deroppe? Der er Overenskomst mellem Arbejdernes Forbund deroppe og de private Entreprenører, og ved den er den almindelige Dagløn for Mænd fastsat til 3 Kr. Naar Staten indser, at den bør forhøje Daglønnen for disse Folk, hvorfor saa ikke gaa til at yde den samme Dagløn, som private maa betale? Det kan sikkert ikke siges, at 3 Kr. for en Mand eller 2 Kr. for en Kvinde er for stor eller flot en Betaling. Det viser sig da ogsaa, at Staten andre Steder, f. Eks. ved Sorgenfri Slotshave har set sig nødsaget til for at faa dygtige og paa-lidelige Folk at betale 3 Kr. til Mænd og 2 Kr. til Kvinder, og vi foreslaa derfor at yde den samme Dagløn her.

Jeg har til Slutning kun et enkelt Punkt at sige et Par Ord om, og det er den Sag, jeg omtalte ved første Behandling: en Uddybning af Sejlløbet Drogden. Vi have haft dette Spørgsmaal til Forhandling med Ministeren. Jeg mener, det var rigtigt, om Staten uddybede dette Løb, saa at Drogden og Øresund atter kunne blive en af Handelens Hovedveje. Efterhaanden som Skibene blive større og